

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7970/16

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותרת: רגבים

נגד

המשיבים: 1. שר הבטחון
2. מפקד פיקוד המרכז
3. ראש המנהל האזרחי ביהודה ושומרון
4. ועד מסגד אל הודנא אלג'דיד
5. מועצה מקומית דורא
6. מועצת הכפר בורין

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: י"ח בתמוז התשע"ח (1.7.2018)

בשם העותר: עו"ד בועז ארזי

בשם המשיבים 1-3: עו"ד הדס ערן

פסק-דין

עניינה של העתירה שלפנינו, בבקשת העותרת כי ייאכפו צווי ההריסה המתייחסים לשני מסגדים שנבנו על קרקע פרטית ללא היתר, ונפתחו נגדם הליכי אכיפה ופיקוח.

עניין זה בא לפני בית משפט זה בהליך קודם. בית המשפט לא ראה להתערב בנסיבות אותו מקרה אך נשמרו טענות העותרים ככל שלא תוגשנה תכניות לגבי שני המסגדים ע"י המשיבים 4-6 (בג"ץ 5790/10 רגבים נ' שר הביטחון (11.5.2014)).

תכניות כאמור לא הוגשו ומכאן העתירה שלפנינו.

העותרת טוענת כי המדינה מתנערת מחובתה לאכוף את החוק.

המשיבים מצדם עומדים על כך שעיתוי הפעולות לביצוע צווי הריסה נקבע בהתאם לסדרי העדיפויות ולעומס המוטל על הגורמים הנוגעים בדבר.

שיקול נוסף שאותו מציגים המשיבים הוא הצורך בבחינת הצווים על רקע הוראות החוק להסדרת התיישבות ביהודה והשומרון התשע"ז-2017 (להלן: חוק ההסדרה) שכן עשויות להיות לו השלכות ביחס לפעולות אכיפה. יודגש כי אין המשיבים טוענים כי חוק ההסדרה חל במקרה דנן, אלא שנדרש בירור שאף הוא כפוף לסדרי העדיפויות.

שקלנו את טענות הצדדים. פסיקתו של בית משפט זה שלפיה ככלל אין הוא רואה להתערב בקביעת סדרי העדיפויות באכיפת החוק באזור אלא אם מדובר בהתנערות מאכיפת החוק, נהירה וברורה ועמדנו עליה לא אחת, ולאחרונה בבג"ץ 5531/16 רגבים נ' שר הביטחון (27.6.2018) שניתן בימים אלה ממש.

על רקע עמדתם האמורה של המשיבים, מצאנו כי בנסיבות מקרה זה ומשמדובר בקרקע פרטית פלסטינית שבעלי הזכויות בה אינם בין העותרים ולעותרת אין כל זיקה אליה, לא קמה עילה להתערבותנו בנקודת הזמן הנוכחית על פי אמות המידה המקובלות.

העתירה נדחית אפוא אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ח בתמוז התשע"ח (1.7.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט